

Overeenkomst, op 15 februari 1966 te Genève tot stand gekomen, nopens de meting van binnenvaartuigen

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 11 augustus 1967.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 13 september 1967.

's-Gravenhage, 11 augustus 1967.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 15 februari 1966 te Genève tot stand gekomen Overeenkomst nopens de meting van binnenvaartuigen, met Bijlage en Protocol van Ondertekening (*Trb.* 1967, 43)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. A. BAKKER.

Toelichtende nota

Bij de wet van 10 juni 1927 (*Stb.* 172) werd goedgekeurd het Verdrag, met Aanhangsel en bijbehorende Protocol van ondertekening, nopens de meting van binnenvaartuigen van 27 november 1925, benevens aanvullende regelingen. In verband daarmee werden bij algemene maatregel van bestuur nadere bepalingen vastgesteld omtrent meting van binnenvaartuigen, laatstelijk bij Koninklijk besluit van 23 december 1954 (*Stb.* 634), terwijl bij ministeriële beschikking een instructie voor de meting van binnenvaartuigen werd vastgesteld, laatstelijk bij beschikking van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 26 januari 1955 (*Stcrt.* 25).

In verband met het tijdsverloop sinds de totstandkoming van evengenoemd verdrag is in 1962 in het kader van de Economische Commissie van Europa besloten, een nieuwe overeenkomst te ontwerpen. De aldus ontworpen overeenkomst is aan het Transportcomité van de Economische Commissie voor Europa voorgelegd. Dit besloot de overeenkomst open te stellen voor ondertekening gedurende het tijdvak van 15 februari tot 15 november 1966.

De overeenkomst beoogt, evenals het verdrag van 1925, het internationaal verkeer met binnenvaartuigen te bevorderen door uniforme regelen te stellen met betrekking tot het door meting vaststellen van de maximaal toelaatbare verplaatsing van de vaartuigen. Zij houdt hiertoe verschillende bepalingen in, waarvan de voornaamste hierna mogen worden toegelicht.

Artikel 2. Elke verdragsluitende partij zal voorschriften uitvaardigen voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen der overeenkomst en stelt op verzoek elke andere partij daarvan in kennis. In elk land zullen bureaus van meting zijn, die belast zijn met het afgeven van meetbrieven waarin de resultaten van de metingen van binnenvaartuigen zijn neergelegd.

Artikel 3. Elke partij neemt de verplichting op zich een binnenvaartuig op verzoek van de eigenaar te doen meten of hermeten.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Artikel 4. De geldigheidsduur van een meetbrief is ten hoogste vijftien jaren. De geldigheidsduur eindigt eerder, wanneer het binnenvaarttuig dusdanige veranderingen ondergaat, dat de op de meetbrief vermelde gegevens niet alle meer juist zijn. Deze regeling betekent een verruiming vergeleken bij de huidige regeling, volgens welke hermeting reeds gevorderd kan worden van een vaarttuig waarvan de meetbrief meer dan tien jaren geleden is opgemaakt.

Artikel 5. Dit artikel regelt de verlenging van de geldigheidsduur van de meetbrieven. Deze verlenging kan in beginsel door elk bureau van meting geschieden.

Artikel 6. De door een bureau van meting binnen het grondgebied van een der partijen afgegeven meetbrieven worden door de autoriteiten van de andere partijen erkend, doch het recht van laatstbedoelde autoriteiten tot het uitoefenen van controle wordt uitdrukkelijk voorbehouden.

Artikelen 7 en 8. In deze artikelen wordt de samenwerking tussen de bureaus van meting van de partijen geregeld, onder meer voor de gevallen, dat hermeting plaatsvindt in een ander land dan waarin de vorige meting was geschied.

Artikel 14. De overeenkomst opent de mogelijkheid, dat een geschil tussen een of meer partijen betreffende de uitlegging of de toepassing ervan op verzoek van een der partijen wordt voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof.

Artikel 15. Dit artikel geeft de partijen de gelegenheid, op enkele punten een voorbehoud te maken. Zo kan elke partij verklaren, dat zij artikel 14 voor zich zelf niet als bindend beschouwt, terwijl een partij eveneens beperkingen van stipuleren met betrekking tot de verlenging van in haar land afgegeven meetbrieven van binnenvaartuigen, die voor het vervoer van goederen zijn bestemd.

Artikelen 11, 17 en 19. De overeenkomst treedt in werking een jaar nadat vijf staten haar hebben bekrachtigd of zijn toetreden. Voor een staat, die nadien bekrachtigt of toetreedt, treedt de overeenkomst een jaar na de laatstbedoelde bekrachtiging of toetreding in werking.

Met betrekking tot de bij de overeenkomst behorende bijlagen en de aanhangsels daarvan is een vereenvoudigde herzieningsprocedure mogelijk gemaakt.

Bekrachtiging van of toetreding tot de overeenkomst brengt opzegging van het verdrag van 1925 met zich.

De technische en administratieve uitwerking van het vorenstaande is neergelegd in het protocol van ondertekening, in de bijlage tot de overeenkomst en in de bij die bijlage behorende aanhangsels.

Deze houden onder meer voorschriften in voor de wijze waarop de meting moet worden verricht en voor de mate van nauwkeurigheid waarmede dit moet geschieden, voor het plaatsen van de ijkmerken en voor het onderzoek dat moet worden ingesteld ingeval verlenging van een meetbrief wordt gevraagd; zij houden voorts voorschriften in voor de inrichting van de meetbrief.

Bekrachtiging van de overeenkomst zal gepaard moeten gaan met aanpassing van het hierbovengenoemd Koninklijk besluit van 23 december 1954 en van de ministeriële beschikking van 26 januari 1955 aan de bepalingen der overeenkomst. Bij deze aanpassing zal met name worden aangesloten aan hetgeen is opgenomen in de bijlage tot de overeenkomst en in de daarbij behorende aanhangsels.

Artikel 10, lid 6, van de overeenkomst biedt de mogelijkheid tot ondertekening of bekrachtiging voor een gedeelte van het Koninkrijk. Aangezien de Regering van Suriname heeft doen weten, dat voor haar land de overeenkomst van zeer geringe praktische betekenis zou zijn, terwijl de Regering van de Nederlandse Antillen geen belang gediend ziet door medegelding van de overeenkomst voor haar land, heeft de ondertekening slechts betrekking op Nederland. De bekrachtiging zal, naar het voornemen van de ondergetekenden, ook slechts voor Nederland worden verricht.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
M. J. KEYZER.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.